

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Η' Αριθ. 648

Ίδιοκτήτης — Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 24 Μαρτίου 1930

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ 1821

Ἡ 25 Μαρτίου καθιερώθη δι' ἐπισήμου πράξεως ὡς ἡμέρα τῆς ἐναρξέως τοῦ ἱεροῦ Ἀγώνος τοῦ 1821 ὅστις πικρῶς εἰς τὴν μετὰ τὸ τότε ἀπὸ τοῦ ἡρωϊκωτάτου θανάτου τοῦ τελευταίου Ἑλλήνος Ἀυτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Πρώτου λόγου, τὴν 29 Μαΐου 1833 ὑπόδουλον ἑλλείδῃ, τὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς, ἀλλ' ἑλλείδῃ περιωρισθεῖσαν, λόγῳ τῶν ἀνηθικῶν συμπεριφορῶν τῶν κληθεῖσων ἐκ τῆς ἱεροστατίδων Δυνάμεων αὐτῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσίας (ὅποια κατεργάζοντο τῆς λεξέως «ἱεροστατίδων») μετὰ τὸν Γενάρου καὶ ὀλίγων ἡμερῶν τῆς γομφίας Ἀμβρακικοῦ κόλπου Νέας Μεσσηνίας ἀφ' ἑτέρου μὲν πληθυσμὸν 800 χιλιάδων μόνον ψυχῶν!

Ὁ ἱερός μας ἐκείνος Ἀγὼν τοῦ 1821, ἀπότοκος προηγουμένων ἡγώνων τῶν Ἀρματολῶν καὶ Κλεφτῶν εἰς τὸν ἑλληνομαχικόν, τὸν Ἀγῶνα, τὸν Πένδον, καὶ τὸ Σουλὶ ἐκλήθη δικαίως Πανελλήνιος, διότι, ὅλα τὰ τμήματα τῆς ἐλληνικῆς Πατρίδος: Κωνσταντινουπόλιν μετὰ τῆς Θράκης, ἡ Μικεδονία, ἡ Θεσσαλία ἡ Ἠπειρος, Κρήτη, Ῥόδος, Σπέρτα, Ψαρὰ, Σάμος, ἡ Χῖος, καὶ ἄλλα Νῆσι Σμύρνη μετὰ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μετέσχον εἰς τὴν ἐντὸς τῆς Ἡελοποννήσου, καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἐντοπισθεῖσαν μεγάλην ἐκείνην ἑπινάστασιν τοῦ Γένους μας, δι' ἐπιλέκτων ἀνδρῶν τῶν.

Μετὰ τὸν ἡγωνισθέντων εἰς τὸν Πανελλήνιον τοῦ Ἀγῶνα τοῦ 1821, ἡ Ἠπειρος θύναται νὰ καυχῆται ὅτι συνέθελε σπουδαιῶς εἰς τὴν εὐόδωσιν τῆς μεγάλης τούτης ἐπιτετοῦς Ἐποποιίας ὅχι μόνον προπαρασκευάσας, διὰ τῶν πολλῶν Ἀρματολῶν καὶ Κλεφτῶν τῆς, οὐ τινες ὑπῆρξαν ὁδῶν καὶ τῶν ὀπλῶν καὶ τῆς τότε πολεμικῆς Τέχνης, ὅτε ἐπὶ Ἀλῆ-Πασῆ, ἡ πόλις αὐτῆς τῶν Ἰωννίνων ὑπῆρξεν ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἠπειροῦ, τῆς νοτιοδυτικῆς Θεσσαλίας, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ ἡμῖς εἰς τῆς Εὐ-

βοίας, καὶ τῆς Ἡελοποννήσου, πλὴν τῆς Μάνης, ἀλλὰ Ἠπειρωτικῶν ἔργων ἡ πῆρξεν ἡ Φιλική Ἐπιχειρήσις διὰ τῶν πρώτων ἰδρυτῶν Γαλλῶν καὶ Σκουφᾶ ἐν τούτοις καὶ κατὰ τὸ ἐπιτετέον διὰ τῆς τῆς ἱεροῦ Ἀγῶνος ἐνεργῶς μετέσχον αὐτοῦ, μέλη τοῦ πέρας τοῦ.

Ὁλόκληρον τὸ πινένδοξον Σουλὶ μετὰ πολλῶν ἄλλων ἐπιλέκτων Ἠπειρωτῶν Κωλέττη, Ἀλέξη Νούτσου, Πηλᾶσι καὶ ἄλλων, ὁλόκληρος ἡ πάντοτε ἀνυπότακτος Χιμάρα διὰ τῶν ἀδελφῶν Σπύρου Μήλιου καὶ Σάχου Μήλιου καὶ ἄλλων χιμαριωτῶν, καὶ ὁ ἀρχιστράτηγος Καραϊσκάκης, ὑπῆρξαν οἱ μεγαλειότεροι στυλοὶ τῆς ἑπινάστασιν τοῦ 1821 ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι. Τὸ Μεσολόγγι τὸ ἄθικτον Μεσολόγγι, ὁφείλει κατὰ τὸ πλεῖστον τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ εἰς τοὺς Σουλιώτας. Εἰς τὸ Καραπενήσι, ἐφανεύθη ὁ μέγας ἀρχηγὸς τῶν Σουλιωτῶν Μῆκος Μπότσαρης, ὁ καὶ τὰ συντοφῆς τὴν ἀδελφὴν στρατιάν τοῦ Μουσταφᾶ-Πασῆ τῆς Σκόδρας εἰς τὴν Ἀμπλινῶν, εἰς τὴν Ἀράχωβαν, εἰς τὴν Στερεᾷ τὸ Σουλὶ καὶ εἰς τὸ Δίστομον εἰς τὸ Καστὶνι ἐπικρατοῦν γῆρας ὁ Καραϊσκάκης, καὶ αὐτῇ ἡ καταστρεπτικὴ μάχη τοῦ Φιλήσου ὅπου ἐφανεύθη ὁ ἀρχιστράτηγος Καραϊσκάκης ὁ Ἀρχαῖος, ὁ ἀνδρείος τῶν ἀνδρείων Γούσι καὶ Μπότσαρης, καὶ τὸ σὺν ἄλλοι Σουλιώται, τὴν ὁ πρῶτον μετεβίβαν εἰς καταστρεπτικὴν ἦσαν ἡ ἀφροσύνη καὶ Κρητῶν καὶ ἡρωϊκῶν τοῦ Γάλλου Φιλοθέου καὶ τοῦ Ἀγγλοῦ Κοχρὸν ἡτο ἔργον Ἠπειρωτικόν.

Ἐκτὸς τούτων ὅλων, εἰς τὸν Σουλιώτην Μῆκος καὶ Μπότσαρη ὁφείλεται ἡ ἐπὶ δύο καὶ πλέον ἔτη ἀνίστασις τοῦ Ἀλῆ Πασῆ ἐν τῷ Φρουρίῳ τῶν Ἰωννίνων, ἡ τῆς ἐκράτησε καθηλωμένῃ ἐνταῦθα ὅλα τὰ ἐναντίον τοῦ σουλτανικῆς στρατεύματι, καὶ ἐδόθη ὅλος ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς νὰ ἐδροικωθῇ ἡ ἀπὸ τῆς Ἀγίας Λαύρας κηρυχθεῖσα καθ' ἅπασαν τὴν Ἡελοποννήσον καὶ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐθνικογερσία.

Λόγῳ καὶ τιμῇ εἰς τὴν Ἠπειροῦν μας, ἡμεῖς τὸσον μεγάλως συνετελέσαμε, διὰ τῶν ἀνδρείων τῆς τέκνων, εἰς τὴν ἀπελευθερώσιν τῆς Ἑλλάδος! Ζήτω ἡ ἐνδοξία μας Ἠπειρος!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Η ΠΑΝΔΗΜΟΣ ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝ ΘΥΜΙΟΥ Δ. ΖΗΚΟΥ

Τὰ Γεννινὰ μὲ ἐπικραλῆς τὸν τετιμημένον Δῆμαρχόν των κ. Δῆμ. Π. Βαλακλειδῆν, ἐκείνου τὴν πικρὴν θύσαν Ἠπειρῶν ἐν τῷ μέσῳ καπετῶν καὶ θορῶν τῶν οἰκείων τοῦ καὶ μεγάλῃ σφοδρῇ κόσῳ, τὸν ὄντως πολυκλυστὸν τελευταῖον Ἀρματολὸν τῆς Ἠπειροῦ καὶ μερικώτερον τοῦ Σουλίου καπετᾶν — Θύμιον Δ. Ζήκον ἐν τῷ Νικῷ τῆς Ἀγίας Μαρίας. Τὴν νεκρώσεμιν ἀκούουθῆν ἐτέλεσε μετὰ πολλῶν ἱερέων ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπισκοπὸς Λαυδωκόου Κὺς Δημήτριος, ὅστις καὶ ἀπεχαιρέτησε τὸν Νεκρὸν διὰ συντόμου ἀλλ' ὠροῦ λόγου, ἐξάρων τὴν προσηγορικότητά τοῦ μετὰστάντος ἐν τῇ καθ' ἡμῆς Κωνίᾳ καὶ τὰς πολλαπλὰς αὐτοῦ χριστιανικὰς ἀρετὰς. Μετὰ τὸν ἁγίον Λαυδῶνα ὠμολογήσαν διεξοδικώτερον καὶ ἐπὶ τὸ λυσιώτερον ὁ Διευθυντὴς τῆς «Ἐλευθερίας» κ. Χ. Χρηστοδασίλης, καὶ μετ' αὐτὸν ἐμμέσως ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα Ῥοκκατοστήματος τῆς Γραφείας Ἀθηνῶν κ. Ἀλέξ. Παριζάκης.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Χ. Χρηστοδασίλης ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἐνδοξὸν καὶ τιμητὸν μας νεκρὸν, Καπετᾶν Θύμιον!

Ὁλοδοξῶν ξιφικῶν μᾶ, ἐφυγες ἀπὸ τὸν Κόσμον τοῦτον, καὶ πέταξες, σὺν ἀντὶς, ἀπάνω στὰ οὐράνια δόματα, ὅ ἀντὶ τῶν σουλτανικῶν ὀφείων καὶ τῶν ὀρέων τοῦ Πένδου, ὅπου, ἐδῶ καὶ λίγου μῆνε πρὶν, εἶχε πετάξει καὶ τὸ ἀγγελουδί ἐκεῖνο, ἡ ἐγγονὴ σου Νίκη, γιὰ νὰ σοῦ ἐτοιμάσει θέση καὶ νὰ σὲ ὑποδεχθῇ.

Ἐφυγες ἀπὸ τὸν Κόσμον τοῦτον ἄσπιλος, ἐντιμὸς, γενναῖος ἐνδοξός, ἀξιοπρεπής, ἀπαράμιλλος πατριώτης, καὶ χριστιανὸς καὶ ἀγαπώμενος ἀπὸ ὅλους. Τὸ λευκὸν τῆς ψυχῆς σου καθρεφτίζονταν στὴν λευκότητά τῆς φουστάνέλλας σου καὶ ὁ ἡρωϊσμός σου στὴν ἐρυθρότητα τοῦ φεσιόου σου. Ὑπηρετήσες τὴν Πατρίδα μας, κατὰ τὴν μαύρην δουλείαν τοῦ Τούρκου, ὡς κληρονομικὸς καπετᾶνόςτης, καθὼ ἀπόγονος τῆς μεγάλης καὶ ἡ-

ρωϊκῆς ἐκείνης γενεᾶς τῶν Ζηκίων, ἡ ὅποια καπιτάνευε, ἀφόντας ἐρήμωσε τὸ πανένδοξο Σουλὶ ὁ αἶμα διψῆς τύραννος Ἀλῆ Πασίας, καὶ ἐφυγαν οἱ τουρκοφᾶγοι καὶ ἀδάμαστοι ἐκείνοι ἡρώες Μποτσαράτοι, Τζαβελλαῖοι, Δραγίτοι καὶ λοιποὶ γιγάντες τοῦ μεγάλου μας Σουλίου, καὶ πῆγαν στὴν ἐπανάστατημένην καὶ ἀγρονιζομένην Ἑλλάδα μας, γενόμενοι πρόμαχοι τοῦ ἀθάνατου Μεσολογγίου, τοῦ ὁποίου ἡ πανένδοξος Ἀμυνα καὶ ἡ τραγικώτατη Ἐξοδος ἐσυγκλῆσαν ὅλον τὸν πολιτισμένον Κόσμον! Κι' ἐτσι, ἐνδοξὸν μας Νεκρὸν, σ' ἐσένα ἔλαχεν ὁ εὐγενὴς κληρὸς, νὰ παραδώσῃς χαρούμενος τὸ τελυταῖον Ἀρματολικὴ τῆς Τούρκικας στὰ χέρια τοῦ Ἐλευθερωτῆ τῆς Ἠπειροῦ μας, Κωνσταντίνου τοῦ Διαδόχου ὁ τελευταῖος ἀντιπρόσωπος τοῦ τρισένδοξου Ἀρματολισμοῦ, ὁ ὅστις ἐπὶ τέσσαρες αἰῶνες ὑπῆρξεν ὁ διδάσκαλος τῶν ἐλληνικῶν ὀπλῶν, καὶ τῇ πολεμικῇ τέχνῃ καὶ ὁ προπαρασκευαστὴς τῆς μεγάλης μας Ἐθνεγερσίας τοῦ 1821.

Ἀλλ' ἂν κι' εἴως νὰ ξεφυγῇ στὰ χέρια σου ὁ Ἀρματολισμός τῆς Ἠπειροῦ, διετήρησες μὲ θρησκευτικὴν εὐλάβειαν τὴν ἀρματολικὴν λεβεντιά καὶ τὰ ἐνδοξα καὶ τιμημένα ἐπιβλήματα τοῦ, ἦτοι τὴν ἡρωϊκὴν φουστάνέλλα, τὸ καπετανᾶρσι κόκκινο φέσι, τὴν φέρμελιν τῆς ἀσπίδος καὶ τὰ κλέφτικα τσαρούκια, τὰ ἐμβλήματα αὐτὰ ἡρωϊκῶν χρόνων, μὲ τὰ ὅποια καταβαίνεις σήμερον στὸν τάφον σου.

Ἀπὸ σήμερον χάνεται μαζί σου ἡ ἡρωϊκὴ μας φουστάνέλλα, ποῦ ἔφερες ἀπάνω σου μὲ περιφίνεσιν τὰ Γεννινὰ μας καὶ μᾶς ὑμνίσεις τοὺς χρόνους τοῦ Σουλίου καὶ τῆς ἡρωϊκῆς Γενεᾶς τοῦ 1821.

Δικοὶ καὶ φίλοι τοῦ ἐνδόξου Νεκροῦ μας! Μὴν παραπληρώσετε ὅτι ὁ Καπετᾶν Θύμιος ἀπέθανε, ὅπως ἀπέθανε, ἀπὸ βαρὺν τραυματισμὸν. Εἴταν ἀφύσικον ὁ τελευταῖος Ἀρματολὸς μας νὰ πεθάνῃ ἀπὸ φυσικὸν θάνατον. Ἐπρεπε νὰ πεθάνῃ αἰματομένης, καὶ νὰ παρουσιασθῇ μετὰ ἀρματομένα του οκουτὰ στὸν Πλάστην, ὡς εἰσιτήριο ἐν τῷ Πάνθειν τῶν ἐθνικῶν ἀγωνιστῶν, τῶν Ἀρματολῶν καὶ Κλεφτῶν.

Δικοὶ καὶ φίλοι! Στενωπύστε ἀπάνω τοῦ φύλλα δάφνης ἀπὸ τὰ Σουλίου τοῦτον.

Δικοὶ καὶ φίλοι κληῖτε, τὸν τελευταῖον Ἠπειρωτὴν Ἀρματολὸν. Κλάψετε, αἰματομένα Βιὼν τοῦ Σουλίου καὶ τοῦ Πένδου καὶ ὅλα τὰ Γεννινὰ τὴν λεβεντιά τοῦ Καπετᾶν Θύμιου!

Ὁ Καπετᾶνος πέθανε! Ὁ Καπετᾶνος πάει!

Δικοὶ καὶ φίλοι κηδεύμενοι σήμερον τελευταῖον Καπετᾶνον τοῦ Σουλίου!

Ἀναμεράτε, δικοὶ καὶ φίλοι. Σουλιώτες καὶ λοιποὶ Ἠπειρώται! Ἀνα-

Ἑτησίᾳ Συνδρομῇ

Ἐναντι τοῦ
Ταχυδρομείου

21. 4. 1951